Στην υπόθεση 17/83,

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από το δικηγόρο Βρυξελλών Edmond Lebrun, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Tony Biever, 83, boulevard Grande-Duchesse-Charlotte,

προσφεύγων,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο Δημήτριο Γκουλούση, επικουρούμενο από το δικηγόρο Βρυξελλών Daniel Jacob, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Oreste Montalto, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αρνήσεως της Επιτροπής να αναγνωρίσει στον προσφεύγοντα χρόνο προϋπηρεσίας δύο κλιμακίων στο βαθμό του,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους K. Bahlmann, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore και O. Due, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας, τα αιτήματα, οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά

Ο Άγγελος Αγγελίδης, ελληνικής ιθαγένειας, έλαβε, στις 12 Ιανουαρίου 1970, από

την Ανωτάτη Γεωπονική Σχολή Αθηνών, το δίπλωμα του γεωπόνου. Κατόπιν, στις 8 Ιουνίου 1974, το διδακτορικό δίπλωμα γεωπονίας από την Ανωτάτη Γεωπονική Σχολή της Μαδρίτης και, στις 12 Ιουνίου 1975, το διδακτορικό δίπλωμα Οικονομικών Επιστημών από το Πανεπιστήμιο του Montpellier I.

Αφού εργάστηκε, από το 1970, ως σύμβουλος γεωργικών επιχειρήσεων, του Κέντρου Προγραμματισμού και Έρευνας των Αθηνών και του Ελληνικού Υπουργείου Συντονισμού, ο Αγγελίδης έλαβε μέρος στις διαπραγματεύσεις προσχωρήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας στις Κοινότητες, ως σύμβουλος του έλληνα Υπουργού Συντονισμού· το Φεβρουάριο του 1979 διορίστηκε προϊστάμενος της Διευθύνσεως Γεωργικής Πολιτικής του Υπουργείου Συντονισμού.

Κατόπιν διαγωνισμού που προκηρύχτηκε για έλληνες υπηκόους, ο Αγγελίδης προσελήφθη από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, από 19ης Ιουλίου 1979, με σύμβαση που υπογράφηκε στις 11 Ιουλίου, ως έκτακτος υπάλληλος για να ασκήσει καθήκοντα μεταφραστή στη Γενική Διεύθυνση Προσωπικού και Διοίκησης, με το βαθμό LA 7, κλιμάκιο 3.

Την 1η Σεπτεμβρίου 1979, ο Αγγελίδης μετατέθηκε στη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας της Επιτροπής και τοποθετήθηκε στη Διεύθυνση Διεθνών Υποθέσεων.

Με σύμβαση της 11ης Αυγούστου 1980, ο Αγγελίδης προσελήφθη από την Επιτροπή, από 1ης Ιανουαρίου 1980, ως έκτακτος υπάλληλος για να ασκήσει διοικητικά καθήκοντα στη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας, Διεύθυνση Γεωργικών Νομοθεσιών, τμήμα ζητημάτων κοινών για πολλά προϊόντα και όρων ανταγωνισμού, με το βαθμό Α 7, κλιμάκιο 3.

Κατόπιν επιτυχίας του σε διαγωνισμό για πρόσληψη κύριων υπαλλήλων διοικήσεως ελληνικής ιθαγένειας, ο Αγγελίδης διορίστηκε δόκιμος υπάλληλος με απόφαση της Επιτροπής της 4ης Μαΐου 1982, από 1ης Απριλίου 1982· τοποθετήθηκε στη θέση που κατείχε στη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας και έλαβε το βαθμό Α 5, κλιμάκιο 1.

Με έγγραφο της 14ης Ιουνίου 1982, που πρωτοκολλήθηκε στη γενική γραμματεία της Επιτροπής στις 5 Ιουλίου, ο Αγγελίδης υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, διοικητική ένσταση με την οποία ζήτησε αναγνώριση προϋπηρεσίας 48 μηνών, δηλαδή δύο επί πλέον κλιμακίων, έτσι ώστε να λάβει το βαθμό Α 5, κλιμάκιο 3. Υποστήριξε ότι δικαιούται την αναγνώριση αυτή προϋπηρεσίας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 32, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, λόγω επαγγελματικής πείρας 12 ετών.

Στη διοικητική ένσταση του Αγγελίδη, η Επιτροπή δεν έδωσε ρητή απάντηση.

Με απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 1982, ο Αγγελίδης διορίστηκε μόνιμος υπάλληλος, από 1ης Ιανουαρίου 1983, στη θέση που κατείχε, χωρίς μεταβολή της βαθμολογικής κατατάξεώς του.

II — Έγγραφη διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

Ο Αγγελίδης άσκησε την 1η Φεβρουαρίου 1983 την παρούσα προσφυγή κατά της σιωπηρής αποφάσεως περί απορρίψεως της διοικητικής του ενστάσεως, που θεωρείται ότι προέκυψε, στις 5 Νοεμβρίου 1982, από τη σιωπή της Επιτροπής.

Ο προσφεύγων ζητεί με την προσφυγή του από το Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·

— κατά συνέπεια,

α) να ακυρώσει την απόφαση κατατάξεώς του σε κλιμάκιο, που περιέχεται στην πράξη της 4ης Μαΐου 1982 περί διορισμού του, από 1ης Απριλίου 1982, ως δόκιμου υπαλλήλου και, κατά συνέπεια, στην πράξη της 14ης Δεκεμβρίου 1982 περί διορισμού του, από 1ης Ιανουαρίου 1983, ως μόνιμου υπαλλήλου στη θέση που κατείχε·

β) να αποφανθεί ότι, με τις ανωτέρω πράξεις, έπρεπε να καταταγεί στο κλιμάκιο 3 του βαθμού Α 5·

γ) να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση περί απορρίψεως της σχετικής διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε στις 5 Ιουλίου 1982·

δ) να υποχρεώσει την Επιτροπή να προβεί, κατά συνέπεια, σε ρύθμιση της καταστάσεως του προσφεύγοντος, ιδίως σε ό,τι αφορά τις αποδοχές του·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Η Επιτροπή, με το υπόμνημα αντικρούσεώς της, ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικά.

Το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, αποφάσισε να αναθέσει στον εισηγητή δικαστή να συναντήσει τους εκπροσώπους των διαδίκων με σκοπό την αναζήτηση λύσεως στη διαφορά.

Η συνάντηση του εισηγητή δικαστή με τους εκπροσώπους των διαδίκων πραγματοποιήθηκε στις 6 Οκτωβρίου 1983· οι διάδικοι είχαν την ευκαιρία να εκθέσουν την άποψή τους, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που παρασχέθηκαν και των ερωτημάτων που έθεσε ο εισηγητής δικαστής.

Μετά τη συνάντηση αυτή, η Επιτροπή επανεξέτασε την κατάσταση του προσφεύγοντος και ανέφερε στο Δικαστήριο, στις 15 Νοεμβρίου 1983, ότι, λαμβανομένων υπόψη των νέων στοιχείων που της παρέσχε ο εκπρόσωπος του προσφεύγοντος, ήταν διατεθειμένη να λάβει υπόψη σχετική πείρα 9 ετών και ενός μηνός συνολικά, οπότε η εφαρμογή του άρθρου 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης να είχε ως αποτέλεσμα να χορηγηθεί στον προσφεύγοντα το κλιμάκιο 2 του βαθμού Α 5· ωστόσο, η Επιτροπή παρατήρησε ότι, στην παρούσα περίπτωση, η εφαρμογή του άρθρου 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης δεν είχε, κατά τη γνώμη της, ισχυρά νομικά ερείσματα και έθετε σοβαρά πρακτικά προβλήματα όσον αφορά την προηγηθείσα κατάταξη πολλών εκατοντάδων υπαλλήλων.

Μετά τη διατύπωση της απόψεως του προσφεύγοντος, στις 25 Νοεμβρίου 1983, σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής, η τελευταία, με έγγραφό της της 19ης Δεκεμβρίου 1983, γνωστοποίησε στο Δικαστήριο ότι, δεδομένου ότι η ουσία της διαφοράς αφορά νομικό ζήτημα, δηλαδή την ερμηνεία των άρθρων 32 και 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, και επειδή το ζήτημα αυτό αφορά αρκετά σημαντικό αριθμό υπαλλήλων, δεν μπορούσε να δεχτεί τερματισμό της δίκης με κατάταξη του προσφεύγοντος στο κλιμάκιο 2 του βαθμού Α 5.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

Οι διάδικοι κλήθηκαν να λάβουν υπόψη, κατά τις αγορεύσεις τους, τα νομικά θέματα που διευκρινίστηκαν, εν τω μεταξύ, με την απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 1ης Δεκεμβρίου 1983 (Blomefield, 190/82).

III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων κατά την έγγραφη διαδικασία

Ο *προσφείγων*, προς στήριξη της προσφυγής του, προβάλλει το μοναδικό ισχυρισμό που αναφέρεται στην παράβαση του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων (ιδίως των άρθρων 5, παράγραφος 3, 32, εδάφιο 2, και 46 αυτού) και της αποφάσεως της Επιτροπής, της 6ης Ιουνίου 1973, περί των κριτηρίων που εφαρμόζονται κατά το διορισμό σε βαθμό και την κατάταξη σε κλιμάκιο κατά την πρόσληψη (ιδίως του άρθρου 5, παράγραφος 1, και του προσηρτημένου στην απόφαση αυτή πίνακα), καθώς και των κανόνων και γενικών αρχών του δικαίου, ιδίως των αρχών της ισότητας, της αντικειμενικότητας, της διανεμητικής δικαιοσύνης και της αρχής «patere legem quam ipse fecisti». Απ' αυτές τις διατάξεις και αρχές προκύπτει ότι κατά το διορισμό του ως υπαλλήλου έπρεπε να αναγνωριστεί στον προσφεύγοντα, λαμβανομένης υπόψη της υπερδωδεκαετούς σχετικής επαγγελματικής του πείρας, προϋπηρεσία 48 μηνών και, κατά συνέπεια, να καταταγεί στο κλιμάκιο 3 του βαθμού Α 5.

Η *Επιτροπή* ισχυρίζεται ότι ο πρώην έκτακτος υπάλληλος, που διορίζεται μόνιμος υπάλληλος, δεν μπορεί να αξιώσει εφαρμογή του άρθρου 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, δεδομένου ότι η εφαρμοστέα διάταξη επ' αυτού είναι το άρθρο 46· εν πάση περιπτώσει, ο προσφεύγων δεν απέδειξε ότι έχει σχετική και ειδική επαγγελματική πείρα ώστε να του αναγνωριστεί η αρχαιότητα των δύο κλιμακίων που ζητεί.

Α — Επί των νομικών ζητημάτων

Ο *προσφείγων* προσάπτει στην Επιτροπή ότι κατά το διορισμό του ως δόκιμου υπαλλήλου και, συνεπώς, κατά το διορισμό του ως μονίμου υπαλλήλου, τον κατέταξε στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού Α 5, χωρίς να του αναγνωρίσει προϋπηρεσία και κατά παράβαση των εφαρμοστέων κανόνων και αρχών.

α) Σύμφωνα με το άρθρο 32, εδάφιο 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή μπορεί, αφού λάβει υπόψη την κατάρτιση και την ειδική επαγγελματική πείρα του ενδιαφερομένου, να του αναγνωρίσει αρχαιότητα στο βαθμό με τον οποίο προσλαμβάνεται· ο αναγνωριζόμενος χρόνος αρχαιότητας δεν μπορεί να υπερβαίνει τους 72 μήνες στους βαθμούς Α 1 έως Α 4, LA 3 και LA 4 και τους 48 μήνες στους άλλους βαθμούς. Εξάλλου, το άρθρο 5, παράγραφος 1, της αποφάσεως της Επιτροπής, της 6ης Ιουνίου 1973, περί των κριτηρίων που εφαρμόζονται κατά το διορισμό σε βαθμό και την κατάταξη σε κλιμάκιο κατά την πρόσληψη ορίζει ότι, προκειμένου να ληφθεί υπόψη επαγγελματική πείρα του υποψηφίου που υπερβαίνει την πείρα που λαμβάνεται υπόψη για τον καθορισμό του βαθμού του διορισμού, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή αναγνωρίζει χρόνο προϋπηρεσίας σύμφωνα με τον προσαρτημένο στην απόφαση αυτή πίνακα· από τον πίνακα αυτό προκύπτει

ότι σχετική επαγγελματική πείρα τουλάχιστον 11 ετών παρέχει το δικαίωμα, για το 6αθμό Α 5, για αναγνώριση προϋπηρεσίας 48 μηνών, δηλαδή 2 κλιμακίων.

Ο προσφεύγων αποδεικνύει την ύπαρξη της απαιτούμενης επαγγελματικής πείρας· ωστόσο, η Επιτροπή κακώς αρνήθηκε να εφαρμόσει στην περίπτωσή του το άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και τις σχετικές διατάξεις της αποφάσεως της 6ης Ιουνίου 1973.

Αντίθετα προς την άποψη που υποστήριξε η Επιτροπή, στην προκειμένη περίπτωση δεν εφαρμόζεται το άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

6) Το άρθρο 46 περιλαμβάνεται στο κεφάλαιο 3 του τίτλου III του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, που φέρει τον τίτλο «6αθμολόγηση, προαγωγή κατά κλιμάκιο και προαγωγή κατά 6αθμό». Ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης προβλέπει δύο τρόπους για την πλήρωση κενής θέσης: τις προαγωγές και όλους τους άλλους διορισμούς· το άρθρο 46, λόγω της θέσεως που κατέχει στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης, εφαρμόζεται μόνο σε περίπτωση προαγωγής και όχι στις άλλες περιπτώσεις διορισμού.

Από το ίδιο το κείμενο του άρθρου 46 προκύπτει ότι αυτό δεν μπορεί να εφαρμοστεί, χωρίς δυσμενείς διακρίσεις, στην περίπτωση διορισμού κατόπιν γενικού διαγωνισμού, δεδομένου ότι ο διαγωνισμός αυτός μπορεί, εξ ορισμού, να καταλήξει σε διορισμό, μερικώς τουλάχιστον, προσώπων ξένων προς τα κοινοτικά όργανα.

Το άρθρο 46, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, εφαρμόζεται στην κατά κλιμάκιο προαγωγή στο πλαίσιο των προαγωγών κατά 6αθμό.

Είναι, λοιπόν, προδήλως αδύνατο να θεωρηθεί ως προαγωγή ο διορισμός του προσφεύγοντος ως δόκιμου υπαλλήλου, για τον πρόσθετο λόγο ότι ο διορισμός αυτός έγινε κατόπιν γενικού διαγωνισμού.

γ) Στην πράξη διορισμού του προσφεύγοντος ως δόκιμου υπαλλήλου αναφέρεται ρητά το άρθρο 32 και όχι το άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

δ) Οι διατάξεις που επικαλέστηκε η Επιτροπή για να στηρίξει την άποψή της είναι εντελώς άσχετες.

Το άρθρο 15 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στους μη μόνιμους υπαλλήλους και το άρθρο 9 της αποφάσεως της 6ης Ιουνίου 1973 αφορούν τους έκτακτους υπαλλήλους και όχι τους μόνιμους.

Το άρθρο 8 της αποφάσεως της 6ης Ιουνίου 1973 αναφέρεται σε μια ειδική περίπτωση, το διορισμό, δηλαδή, ως δόκιμου υπαλλήλου ενός έκτακτου υπαλλήλου σε θέση της ίδιας σταδιοδρομίας, με κατάταξη στον ίδιο 6αθμό, κατόπιν εσωτερικού διαγωνισμού· είναι εντελώς προσποιητικό και αδικαιολόγητο να συναχθεί από την ειδική αυτή διάταξη μια γενικότερη αρχή, που να εφαρμόζεται, ιδίως, στην περίπτωση διορισμού έκτακτου υπαλλήλου ως δόκιμου σε θέση ανώτερης σταδιοδρομίας με κατάταξη σε 6αθμό, εξ ορισμού, ανώτερο και κατόπιν γενικού διαγωνισμού.

ε) Το δήθεν κενό του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης ή της απόφασης της 6ης Ιουνίου 1973 εξηγείται από το γεγονός ότι το πρόβλημα της κατατάξεως σε κλιμάκιο πρώην έκτακτου υπαλλήλου, που διορίζεται ως μόνιμος υπάλληλος σε θέση ανώτερης σταδιοδρομίας, πρέπει να ρυθμίζεται σύμφωνα με τις σαφείς διατάξεις του άρθρου 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και το άρθρο 5, παράγραφος 1, της αποφάσεως της 6ης Ιουνίου 1973.

στ) Το επιχείρημα της Επιτροπής που αναφέρεται στην αρχή της ισότητας προ-

κύπτει από τη σύγκριση μεταξύ δύο εντελώς διαφορετικών καταστάσεων που αντικειμενικά δικαιολογούν διαφορετικές λύσεις: δεν υπάρχει καμία σχέση μεταξύ της διαδικασίας προσλήψεως με γενικό διαγωνισμό και της διαδικασίας προαγωγής· δεν υπάρχει προαγωγή από το 6αθμό Α 7 στο 6αθμό Α 5.

Πράγματι, η άποψη της Επιτροπής οδηγεί, η ίδια, σε δυσμενή διάκριση: οδηγεί σε διαφορετική μεταχείριση, ως προς την κατάταξη σε κλιμάκιο, μεταξύ των επιτυχόντων σε γενικό διαγωνισμό, από τους οποίους οι μεν έκτακτοι υπάλληλοι κατατάσσονται βάσει του άρθρου 46, ενώ οι ξένοι προς τις Κοινότητες υποψήφιοι κατατάσσονται βάσει του άρθρου 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης· σε περίπτωση ίσης σχετικής επαγγελματικής πείρας, ο έκτακτος υπάλληλος κατατάσσεται στο κλιμάκιο 1 του 6αθμού Α 5, ενώ ο έξωθεν ερχόμενος υποψήφιος στο κλιμάκιο 3 του ίδιου 6αθμού. Τίποτα δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη διαφοροποίηση αυτή.

Η *Επιτροπή* υποστηρίζει ότι η διάταξη που έχει εφαρμογή στην περίπτωση του προσφεύγοντος είναι το άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και όχι το άρθρο 32.

α) Σύμφωνα με το άρθρο 15 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στους μη μόνιμους υπαλλήλους, η αρχική κατάταξη του έκτακτου υπαλλήλου καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και, σε περίπτωση τοποθετήσεως σε θέση που αντιστοιχεί σε ανώτερο 6αθμό, η κατάταξή του καθορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Έτσι, σύμφωνα με το άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, καθορίζεται μόνο η αρχική κατάταξη του έκτακτου υπαλλήλου· μπορεί, επομένως, να συναχθεί το συμπέρασμα, με βάση την αρχή της συνέχειας της σταδιοδρομίας, ότι δεν μπορεί, πλέον, να στηριχτεί στο άρθρο 32 μεταγενέστερη κατάταξη έστω και με την ιδιότητα του μόνιμου υπαλλήλου.

Εξάλλου, το άρθρο 9 της αποφάσεως της Επιτροπής της 6ης Ιουνίου 1973 προβλέπει ότι το άρθρο αυτό εφαρμόζεται «mutatis mutandis» και στην περίπτωση προσλήψεως έκτακτων υπαλλήλων.

6) Καμία διάταξη του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης ή της απόφασης της 6ης Ιουνίου 1973 δεν ρυθμίζει ρητά το πρόβλημα της κατάταξης σε κλιμάκιο ενός πρώην έκτακτου υπαλλήλου, ο οποίος, τοποθετημένος σε θέση ορισμένης σταδιοδρομίας, διορίζεται μόνιμος υπάλληλος σε θέση ανώτερης σταδιοδρομίας. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 8 της αποφάσεως της 6ης Ιουνίου 1973, στον έκτακτο υπάλληλο που διορίζεται δόκιμος υπάλληλος σε θέση της ίδιας σταδιοδρομίας και με κατάταξη στον ίδιο 6αθμό, αναγνωρίζεται, κατά το διορισμό του ως δόκιμου υπαλλήλου, χρόνος προϋπηρεσίας από την πρόσληψή του ως έκτακτου υπαλλήλου. Η διάταξη αυτή περιλαμβάνεται υπό το γενικό τίτλο «έκτακτος υπάλληλος που διορίζεται μόνιμος»· το γεγονός ότι αναφέρει ρητά μόνο την περίπτωση του έκτακτου υπαλλήλου που διορίζεται μόνιμος σε θέση της ίδιας σταδιοδρομίας οφείλεται στο ότι η κατάσταση αυτή αποτελεί το «plerumque fit». Το άρθρο 8 της αποφάσεως της 6ης Ιουνίου 1973 αποτελεί απλώς εφαρμογή μιας γενικής αρχής, σύμφωνα με την οποία σε περίπτωση διορισμού πρώην έκτακτου υπαλλήλου ως μόνιμου υπαλλήλου δεν γίνεται νέα κατάταξη σε κλιμάκιο. Καθιερώνεται, έτσι, η αρχή της συνέχειας της σταδιοδρομίας από το χρόνο προσλήψεως του έκτακτου υπαλλήλου στην υπηρεσία της Επιτροπής.

Σύμφωνα με την αρχή αυτή, ο πρώην έκτακτος υπάλληλος που διορίζεται κατόπιν δόκιμος υπάλληλος, δεν μπορεί να αξιώσει, τότε, το ευεργέτημα του άρθρου 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

γ) Η εφαρμογή του άρθρου 32 σε πρώην έκτακτο υπάλληλο θα είχε συνέπειες ασυμβίβαστες προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.

Στην περίπτωση αυτή και εφόσον όλοι οι παράγοντες είναι ίδιοι, ο πρώην έκτακτος υπάλληλος που διορίζεται δόκιμος σε ορισμένο βαθμό θα ελάμβανε κλιμάκιο υψηλότερο από το κλιμάκιο υπαλλήλου που προήχθη στον ίδιο βαθμό και ο οποίος είχε προσληφθεί, εξαρχής, ως μόνιμος υπάλληλος.

Επίσης, ότι πρόκειται για δύο υπαλλήλους, που υποτίθεται ότι έχουν ισοδύναμη επαγγελματική πείρα, δεν υφίσταται κανένας αντικειμενικός λόγος να χορηγηθεί στον έναν απ' αυτούς υψηλότερο κλιμάκιο για το μοναδικό λόγο ότι έφθασε στο συγκεκριμένο βαθμό μέσω γενικού διαγωνισμού, ενώ ο συνάδελφός του έφθασε στον ίδιο βαθμό με προαγωγή.

δ) Το γεγονός ότι το άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης περιλαμβάνεται υπό τον τίτλο «κεφάλαιο 3 — βαθμολόγηση, προαγωγή κατά κλιμάκιο και προαγωγή κατά βαθμό» δεν ασκεί καμία αποφασιστική επιρροή: ελλείψει διατάξεων που να ρυθμίζουν ειδικά το πρόβλημα της κατατάξεως σε κλιμάκιο ενός πρώην έκτακτου υπαλλήλου, που διορίστηκε μόνιμος υπάλληλος σε θέση ανώτερης σταδιοδρομίας, πρέπει, κατ' εφαρμογή της αρχής της συνέχειας της σταδιοδρομίας, να εφαρμοστεί, κατ' αναλογία, το άρθρο 46.

ε) Δεν αποτελεί, επίσης, καθοριστικό στοιχείο το γεγονός ότι η πράξη διορισμού του προσφεύγοντος ως δόκιμου υπαλλήλου αναφέρει ρητά το άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης: η πράξη αυτή συνετάγη με βάση ένα έντυπο που χρησιμοποιείται, στην πλειοψηφία των περιπτώσεων, σε περίπτωση προσλήψεως δόκιμων υπαλλήλων ξένων προς τις Κοινότητες προσώπων.

Β — Επί των πραγματικών περιστατικών

Ο *προσφείγων* αναφέρει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 του παραρτήματος II της αποφάσεως της Επιτροπής της 6ης Ιουνίου 1973, η επαγγελματική πείρα εκτιμάται σε σχέση με την προς πλήρωση θέση, λαμβανομένων υπόψη των δραστηριοτήτων του προσφεύγοντος πριν από την πρόσληψή του (σχετική επαγγελματική πείρα) και υπολογίζεται από το χρόνο λήψεως του πρώτου διπλώματος το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, παρέχει δικαίωμα προσλήψεως στην κατηγορία στην οποία ανήκει η προς πλήρωση θέση.

Αναφορικά με τις διατάξεις αυτές, ο προσφεύγων δικαιολόγησε, κατά την πρόσληψή του ως μόνιμου υπαλλήλου, περισσότερα από 12 έτη σχετικής επαγγελματικής πείρας.

α) Άσκησε το επάγγελμα του γεωπόνου αφότου έλαβε το πτυχίο του γεωπόνου στις 12 Ιανουαρίου 1970: μέχρι το έτος 1975 αποκλειστικά στον ιδιωτικό τομέα, ως σύμβουλος γεωργικών επιχειρήσεων και από το τέλος του έτους 1975 μέχρι την πρόσληψή του στην Επιτροπή, στις 19 Ιουλίου 1979, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στο δημόσιο τομέα· από 1ης Σεπτεμβρίου 1979 μέχρι την ημερομηνία διορισμού του ως δόκιμου υπαλλήλου υπηρέτησε ως έκτακτος υπάλληλος στη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας.

β) Το γεγονός ότι από το 1970 μέχρι το τέλος του 1975 η πείρα του προσφεύγοντος αποκτήθηκε αποκλειστικά στον ιδιωτικό τομέα δεν σημαίνει ότι, για την περίοδο αυτή, δεν είναι η απαιτούμενη. Είναι αυθαίρετο να περιοριστεί η διάρκεια της σχε-

τικής επαγγελματικής πείρας του προσφεύγοντος στην περίοδο της υπηρεσίας του στην ελληνική δημόσια διοίκηση, δηλαδή από τον Οκτώβριο του 1975· ο προσφεύγων προσελήφθη ως σύμβουλος στο Ελληνικό Υπουργείο Συντονισμού, ακριβώς λόγω της ειδικής πείρας που είχε ήδη αποκτήσει στον ιδιωτικό τομέα και διορίστηκε, κατόπιν, στο ίδιο υπουργείο με βάση τη συνολική προγενέστερη επαγγελματική του πείρα ως γεωπόνου.

Η σχετική επαγγελματική πείρα του προσφεύγοντος στον τομέα της γεωπονίας αποτελεί ένα σύνολο.

γ) Αβασίμως η Επιτροπή αμφισβητεί την επαγγελματική πείρα του προσφεύγοντος για την περίοδο από το 1970 μέχρι το τέλος του 1975.

Σχετικά, πρέπει ιδίως να αναφερθεί ότι η προκήρυξη του διαγωνισμού, κατόπιν του οποίου ο προσφεύγων διορίστηκε μόνιμος υπάλληλος, απαιτούσε, ως μεταπτυχιακή επαγγελματική πείρα, μία μερικώς σχετική με τη θέση πείρα. Τα επιχειρήματα της Επιτροπής αποβλέπουν να «εξουδετερώσουν» την περίοδο 1970-1975 από τη συνολική σχετική επαγγελματική πείρα των 12 ετών, που είχε ο προσφεύγων, σε σχέση με τη φύση και το επίπεδο της θέσης, ενώ, για να γίνει δεκτός στο σχετικό με τη θέση αυτή διαγωνισμό, αρκούσε να είναι σχετική μέρος μόνο της απαιτούμενης επαγγελματικής πείρας 7 τουλάχιστον ετών.

δ) Η Επιτροπή δεν λαμβάνει υπόψη ούτε το άρθρο 2, εδάφιο 3, της αποφάσεώς της της 6ης Ιουνίου 1973, σύμφωνα με το οποίο η επαγγελματική πείρα υπολογίζεται από το χρόνο λήψεως του πρώτου διπλώματος, ούτε το ίδιο το σύστημα της αναγνωρίσεως χρόνου προϋπηρεσίας που θεσπίζει η εν λόγω απόφαση.

Η «εξουδετέρωση» των πρώτων ετών επαγγελματικής πείρας του προσφεύγοντος, σε ό,τι αφορά το επίπεδο των καθηκόντων που ασκούσε, έρχεται σε αντίφαση ή επικαλύπτεται από το γεγονός ότι το επίπεδο της θέσεως απαιτούσε σχετική επαγγελματική πείρα μεγαλύτερης διάρκειας.

ε) Ο προσφεύγων έγινε δεκτός σε διαγωνισμό που αφορά θέσεις Α 3· μία λοιπόν από τις ειδικές προϋποθέσεις για να γίνει δεκτός στο διαγωνισμό αυτό ήταν η «μακρά» μεταπτυχιακή επαγγελματική πείρα σχετική με τη θέση που επέλεξε ο υποψήφιος· μία από τις θέσεις που επέλεξε ο προσφεύγων για το διαγωνισμό αυτό είναι η θέση του συμβούλου στη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας.

Η χρησιμοποίηση ελαστικής διατύπωσης, σε ό,τι αφορά την απαιτούμενη επαγγελματική πείρα, επιτρέπει, ελλείψει διευκρινίσεων ως προς τα κριτήρια που χρησιμοποίησε η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, να συναχθεί το συμπέρασμα, με βάση τις προϋποθέσεις που έχουν τεθεί σε άλλες διαδικασίες προσλήψεως, ότι η εξεταστική επιτροπή έκρινε ως αναγκαία επαγγελματική πείρα κατά πολύ μεγαλύτερη από εκείνη που η Επιτροπή αναγνωρίζει στον προσφεύγοντα.

στ) Είναι εντελώς άσχετα τα επιχειρήματα που συνάγει η Επιτροπή από το γεγονός της προσλήψεως του προσφεύγοντος ως μεταφραστή με βαθμό LA 7, κλιμάκιο 3, και τη μετάταξή του στη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας σε θέση Α 7, κλιμάκιο 3.

Η πρόσληψη του προσφεύγοντος ως μεταφραστή έγινε με βάση την επαγγελματική πείρα του στο γλωσσικό τομέα. Η μεταβολή της συμβάσεώς του από σύμβαση

έκτακτου υπαλλήλου ΙΑ 7, κλιμάκιο 3, σε σύμβαση έκτακτου υπαλλήλου Α 7, κλιμάκιο 3, ήταν μια ενέργεια καθαρά διοικητικού διακανονισμού, χωρίς επανεξέταση της κατατάξεως του προσφεύγοντος.

Εν πάση περιπτώσει, το πρώτο λάθος δεν δικαιολογεί το δεύτερο.

ζ) Η Επιτροπή, κατά το διορισμό του προσφεύγοντος ως δόκιμου υπαλλήλου, δεν εφάρμοσε νέα διαδικασία κατατάξεως· το ζήτημα δεν είχε παραπεμφθεί στην επιτροπή κατατάξεως, που προβλέπει το άρθρο 6 της αποφάσεως της 6ης Ιουνίου 1973, η οποία επομένως δεν γνωμοδότησε ως προς την κατάταξη σε κλιμάκιο του προσφεύγοντος.

Η έλλειψη γνωμοδοτήσεως της επιτροπής κατατάξεως συνιστά διαδικαστική πλημμέλεια επισύρουσα κυρώσεις.

Στην πραγματικότητα, η Επιτροπή υποκατέστησε την επιτροπή κατατάξεως.

Η *Επιτροπή* αναφέρει ότι, κατά τη γνώμη της, η εφαρμοστέα στην παρούσα περίπτωση διάταξη δεν είναι το άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, ο προσφεύγων μπορεί κατ' ανώτατο όριο να δικαιολογήσει επαγγελματική πείρα που μόλις υπερβαίνει τα 9 έτη.

α) Ως ειδική πείρα, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως και του επιπέδου της θέσεως στην οποία διορίστηκε ο προσφεύγων την 1η Απριλίου 1982, μπορεί να θεωρηθεί μόνο η επαγγελματική πείρα που είχε αποκτήσει ο προσφεύγων από το διορισμό του, το 1975, στη θέση του ανεξάρτητου συμβούλου στο Ελληνικό Υπουργείο Συντονισμού.

6) Κατά την περίοδο μεταξύ Ιανουαρίου 1970 και Ιουνίου 1975, ο προσφεύγων υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία, επί δύο έτη, παρακολούθησε μαθήματα στην Ανωτάτη Γεωπονική Σχολή της Μαδρίτης και φοίτησε στο πανεπιστήμιο του Montpellier I.

Επομένως, σε ό,τι αφορά τη διάρκεια της επαγγελματικής πείρας, δεν πρέπει να ληφθεί οπωσδήποτε υπόψη, για τον προσδιορισμό του κλιμακίου, κάθε δραστηριότητα μετά τη λήψη του πρώτου πανεπιστημιακού διπλώματος· μια δραστηριότητα λαμβάνεται υπόψη μόνο αν αποτελεί επαγγελματική πείρα ειδικού χαρακτήρα σε σχέση με την προς πλήρωση θέση.

Εξάλλου, μοναδικός σκοπός της διατάξεως, σύμφωνα με την οποία η επαγγελματική πείρα προσμετράται από το χρόνο λήψεως του πρώτου διπλώματος, είναι να αποκλείσει την επαγγελματική πείρα που αποκτήθηκε πριν από τη λήψη του διπλώματος.

γ) Η επιτροπή κατατάξεως συνέστησε, στις 26 Οκτωβρίου 1979, την κατάταξη του προσφεύγοντος στο βαθμό Α 7, κλιμάκιο 3: δεν επρόκειτο για κατάταξη με την ιδιότητα του μεταφραστή, αλλά με την ιδιότητα του διοικητικού υπαλλήλου. Την 1η Ιανουαρίου 1980, επομένως, η επαγγελματική πείρα του προσφεύγοντος, η οποία θεωρήθηκε σχετική με τη θέση του βαθμού Α 7 που κατείχε τότε, δεν κρίθηκε μεγαλύτερη από 7 έτη.

δ) Η προκήρυξη του διαγωνισμού για την πρόσληψη προϊσταμένων τμήματος ελληνικής ιθαγένειας περιορίστηκε, με τη χρησιμοποίηση ελαστικής διατυπώσεως, να απαιτήσει από τους υποψηφίους «μακρά επαγγελματική πείρα». Πράγματι, η εξεταστική επιτροπή, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη το κατώτερο όριο ηλικίας που καθόριζε η προκήρυξη του διαγωνισμού, αποφάσισε να επιτρέψει συμμετοχή στο διαγωνισμό όλων των υποψηφίων που μπορούσαν να δικαιο-

λογήσουν επαγγελματική πείρα και/ή επιπλέον με το πανεπιστημιακό δίπλωμα σπουδές συνολικά 10 ετών· στην περίπτωση του προσφεύγοντος, η εξεταστική επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη την κτηθείσα επαγγελματική πείρα και τις επιπλέον σπουδές σχετικά με τις επιλεγείσες θέσεις, δέχθηκε μία, υπό ευρεία έννοια, επαγγελματική πείρα 10 και όχι 12 ετών. Ωστόσο, δεδομένου ότι η επαγγελματική πείρα εκτιμήθηκε σε σχέση με την προς πλήρωση θέση, η διάρκεια της πείρας που καθόρισε η εξεταστική επιτροπή δεν μπορεί να χρησιμεύσει, χωρίς καμία μεταβολή, για τον καθορισμό του κλιμακίου που πρέπει να χορηγηθεί στον προσφεύγοντα, σε σχέση με τη θέση που κατέχει από 1ης Απριλίου 1982.

ε) Το γεγονός ότι η Επιτροπή, εφαρμόσασα το άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, δεν ζήτησε τη γνωμοδότηση της επιτροπής κατατάξεως κατά την πρόσληψη του προσφεύγοντος ως μονίμου υπαλλήλου, έστω και αν υποτεθεί ότι συνιστά διαδικαστική πλημμέλεια, δεν μπορεί, ωστόσο, να επιφέρει ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης: από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι τυχόν πλημμέλεια της διαδικασίας που προηγείται από τη λήψη αποφάσεως επιφέρει ακυρότητα της αποφάσεως αυτής μόνον αν αποδειχτεί ότι, χωρίς τη διαδικαστική πλημμέλεια, η διοίκηση θα κατέληγε σε διαφορετικό αποτέλεσμα.

IV — Προφορική διαδικασία

Ο προσφεύγων, εκπροσωπούμενος από το δικηγόρο Lebrun, και η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από το δικηγόρο Jacob, αγόρευσαν και απάντησαν στα ερωτήματα που υπέβαλε το Δικαστήριο στη συνεδρίαση της 9ης Φεβρουαρίου 1984.

Ο *προσφεύγων* παρατήρησε, ως προς τα νομικά ζητήματα, ότι το Δικαστήριο με την απόφασή του Blomefield της 1ης Δεκεμβρίου 1983 έκρινε ότι η απόφαση της Επιτροπής της 6ης Ιουνίου 1973, που έχει χαρακτήρα εσωτερικών οδηγιών, δεν μπορεί να θέσει κανόνες που να παρεκκλίνουν από τις διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, στην προκειμένη περίπτωση από το άρθρο 32, εδάφιο 2, αυτού.

Ως προς τα πραγματικά περιστατικά, πρέπει να διαπιστωθεί ότι, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η Επιτροπή δήλωσε ότι ήταν διατεθειμένη να λάβει υπόψη υπέρ του προσφεύγοντος σχετική συνολική πείρα 9 ετών και ενός μηνός· στο χρόνο αυτό πρέπει, σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ της αποφάσεως της 6ης Ιουνίου 1973, να προστεθεί η διετής διάρκεια της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας, έτσι ώστε ο προσφεύγων να πρέπει να καταταγεί στο κλιμάκιο 3 του βαθμού Α 5. Ο συνυπολογισμός της στρατιωτικής θητείας για την αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας αποβλέπει στη διατήρηση της ισότητας μεταξύ των υπαλλήλων, αφενός μεν μεταξύ γυναικών και ανδρών υπαλλήλων, αφετέρου δε μεταξύ ανδρών που έχουν την ιθαγένεια κράτους στο οποίο η στρατιωτική θητεία είναι υποχρεωτική και ανδρών υπαλλήλων που έχουν την ιθαγένεια άλλων κρατών μελών όπου η στρατιωτική θητεία δεν είναι υποχρεωτική. Σκοπός του συνυπολογισμού είναι να αντισταθμίζει το μειονέκτημα που συνιστά για ορισμένους υπαλλήλους, κατά τη στιγμή της προσλήψεώς τους, η υποχρέωση στρατιωτικής θητείας και, μάλιστα, μακράς σχετικά στρατιωτικής θητείας.

Η *Επιτροπή* επέμεινε στην άποψή της σύμφωνα με την οποία πρώην έκτακτος υπάλληλος που διορίζεται μόνιμος δεν μπορεί να ζητήσει εφαρμογή της ευεργετικής διατάξεως του άρθρου 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

Κατόπιν αιτήσεως του Δικαστηρίου, η Επιτροπή υπέβαλε στις 2 Μαΐου 1984 πίνακα περισσοτέρων από 100 υπαλλήλων, η κατάσταση των οποίων είναι ανάλογη με εκείνη του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων, στις 11 Μαΐου 1984, ανέφερε στο Δικαστήριο ότι διορίστηκε μόνιμος υπάλληλος κατόπιν

γενικού διαγωνισμού, ενώ στις περιπτώσεις που ανέφερε η Επιτροπή επρόκειτο, κατά κανόνα, για τακτοποιήσεις καταστάσεων που έγιναν με τη διαδικασία των εσωτερικών διαγωνισμών· η Επιτροπή, στις 17 Μαΐου 1984, ανέφερε στο Δικαστήριο ότι σε όλες τις περιπτώσεις ετίθετο το ίδιο νομικό πρόβλημα της κατατάξεως, δηλαδή έκτακτου υπαλλήλου που διορίζεται μόνιμος.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του στη συνεδρίαση της 21ης Ιουνίου 1984.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου την 1η Φεβρουαρίου 1983, ο Άγγελος Αγγελίδης, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, άσκησε προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως περί κατατάξεώς του σε κλιμάκιο που περιελήφθη στις πράξεις της 4ης Μαΐου 1982 και 14ης Δεκεμβρίου 1982 περί διορισμού του προσφεύγοντος ως δόκιμου υπαλλήλου και ως μόνιμου υπαλλήλου με βαθμό Α5 αντίστοιχα, κύριου υπάλληλου διοίκησης τοποθετημένου στη Γενική Διεύθυνση «Γεωργίας».

2 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, ο προσφεύγων προσελήφθη, πρώτον, με σύμβαση της 11ης Ιουλίου 1979 υπό την ιδιότητα του έκτακτου υπαλλήλου, ως μεταφραστής με βαθμό LA 7, κλιμάκιο 3. Με σύμβαση της 11ης Αυγούστου 1980, μετετάγη σε θέση διοικητικού υπαλλήλου στην ΓΔ «Γεωργίας», πάντοτε ως έκτακτος υπάλληλος, με βαθμό LA 7, κλιμάκιο 3, διατηρώντας την αρχαιότητα που είχε στην προηγούμενη θέση του. Κατόπιν επιτυχίας του στο διαγωνισμό COM/A/377, με απόφαση της 4ης Μαΐου 1982, διορίστηκε δόκιμος κύριος υπάλληλος διοικήσεως με βαθμό Α 5, κλιμάκιο 1.

3 Στις 14 Ιουνίου 1982, ο Αγγελίδης υπέβαλε διοικητική ένσταση, που πρωτοκολλήθηκε στις 5 Ιουλίου 1982, με την οποία ζήτησε αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας 48 μηνών και, κατά συνέπεια, κατάταξη στο κλιμάκιο 3 του βαθμού Α 5. Στη διοικητική αυτή ένσταση δεν δόθηκε απάντηση. Με απόφαση της

14ης Δεκεμβρίου 1982, ο προσφεύγων διορίστηκε μόνιμος στην ίδια θέση, με τον ίδιο βαθμό και κλιμάκιο.

4 Αντικείμενο της διαφοράς είναι η κατάταξη του προσφεύγοντος σε κλιμάκιο. Ο Αγγελίδης ισχυρίζεται ότι, λαμβανομένης υπόψη της επαγγελματικής πείρας που είχε πριν από την είσοδο στην υπηρεσία, έπρεπε, κατά το διορισμό του ως μονίμου υπαλλήλου να καταταγεί στο κλιμάκιο 3 του βαθμού του, δυνάμει του άρθρου 32, εδάφιο 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης και του άρθρου 5 της αποφάσεως της Επιτροπής, της 6ης Ιουνίου 1973, περί των κριτηρίων που εφαρμόζονται κατά το διορισμό σε βαθμό και την κατάταξη σε κλιμάκιο κατά την πρόσληψη.

5 Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο

α) να ακυρώσει τις αποφάσεις της 4ης Μαΐου και 14ης Δεκεμβρίου 1982, καθόσον αφορούν την κατάταξή του σε κλιμάκιο και

β) να αποφανθεί ότι πρέπει να καταταγεί στο κλιμάκιο 3 του βαθμού Α 5.

6 Η Επιτροπή υποστηρίζει, κυρίως, ότι το άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, το οποίο επικαλείται ο προσφεύγων, είναι άσχετο. Το άρθρο αυτό εφαρμόζεται μόνο σε περίπτωση προσλήψεως· η πρόσληψη του Αγγελίδη δεν έγινε με τις επίδικες αποφάσεις, διότι είχε την ιδιότητα του έκτακτου υπαλλήλου πριν διοριστεί ως μόνιμος υπάλληλος. Επομένως, η περίπτωσή του πρέπει να ρυθμιστεί κατ' αναλογία προς το άρθρο 46 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, που αφορά τις προαγωγές. Επομένως, ενόψει της αποστάσεως μεταξύ του βαθμού Α 7, κλιμάκιο 3, τον οποίο κατείχε προηγουμένως ο προσφεύγων, και του βαθμού Α 5, ο Αγγελίδης δεν μπορούσε παρά να καταταγεί στο πρώτο κλιμάκιο του νέου του βαθμού.

7 Επικουρικώς, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, έστω και αν η απονομή του βαθμού Α 5 χαρακτηριστεί ως πρόσληψη, ο προσφεύγων δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που καθορίζει η απόφαση της 6ης Ιουνίου 1973, δεδομένου ότι η διάρκεια της επαγγελματικής του πείρας δεν είναι αρκετά μακρά. Η Επιτροπή του αναγνώρισε, ήδη, επαγγελματική πείρα 7 ετών, η οποία περιλαμβανόταν στις προ-

ὑποθέσεις του διαγωνισμού COM/A/377. Σύμφωνα όμως με το συνημμένο στην απόφαση της 6ης Ιουνίου 1973 πίνακα, η αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας προϋποθέτει προγενέστερη επαγγελματική πείρα υπερβαίνουσα τα 8 έτη.

8 Τα επιχειρήματα των διαδίκων καθιστούν αναγκαία την οριοθέτηση των αντιστοίχων πεδίων εφαρμογής του άρθρου 32, που αναφέρεται στην πρόσληψη, και του άρθρου 46, που αφορά τον προσδιορισμό του κλιμακίου σε περίπτωση προαγωγής σε ανώτερο βαθμό.

9 Σύμφωνα με το άρθρο 32, εδάφιο 1, «ο προσλαμβανόμενος υπάλληλος κατατάσσεται στο πρώτο κλιμάκιο του βαθμού του». Το εδάφιο 2 προσθέτει ότι «εντούτοις, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δύναται, λαμβάνοντας υπόψη την κατάρτιση και την ειδική επαγγελματική πείρα του ενδιαφερομένου, να του αναγνωρίσει αρχαιότητα στο βαθμό αυτό», η αναγνώριση δε αυτή περιορίζεται σε 48 μήνες, δηλαδή δύο κλιμάκια για τον εν λόγω βαθμό.

10 Σύμφωνα με το άρθρο 46, εδάφιο 1, «ο υπάλληλος που διορίζεται [προάγεται] σε βαθμό ανώτερο απολαύει στο νέο του βαθμό της αρχαιότητας που αντιστοιχεί σε πλασματικό κλιμάκιο ίσο ή με αμέσως ανώτερο από εκείνο που κατείχε στον παλαιό του βαθμό, επαυξημένο κατά το ποσό της διετούς ανόδου κατά κλιμάκιο του βαθμού αυτού», εξυπακουομένου ότι, σύμφωνα με το εδάφιο 3 του εν λόγω άρθρου, ο υπάλληλος που προάγεται σε βαθμό ανώτερο κατατάσσεται πάντοτε στο πρώτο τουλάχιστον κλιμάκιο του βαθμού αυτού.

11 Οι διατάξεις περί προαγωγών, στις οποίες περιλαμβάνεται το άρθρο 46, λαμβανόμενες υπόψη, τόσο κατά το γράμμα τους όσο και με τα συμφραζόμενά τους, σκοπό έχουν να ρυθμίσουν την άνοδο, στην αντίστοιχη κατηγορία ή κλάδο τους, των υπαλλήλων της Κοινότητας, οι οποίοι, κατά το χρόνο της προαγωγής, έχουν ήδη την ιδιότητα του μονίμου υπαλλήλου. Επομένως, οι διατάξεις αυτές δεν εναρμονίζονται με την κατάσταση μη μονίμου υπαλλήλου ο οποίος, μετά από περίοδο υπηρεσίας ως εκτάκτου υπαλλήλου, διορίζεται, κατόπιν γενικού διαγωνισμού, για πρώτη φορά οριστικά στην υπηρεσία της Κοινότητας, μετά τη συμπλήρωση της προβλεπόμενης περιόδου δοκιμασίας.

12 Αντίθετα, η κατάσταση του προσφεύγοντος διέπεται από το άρθρο 32, το οποίο έχει ακριβώς ως σκοπό να ρυθμίσει την κατάσταση του μη μονίμου υπαλλήλου που γίνεται για πρώτη φορά δεκτός στο σώμα των μονίμων υπαλλήλων της Κοινότητας, ύστερα από διαδικασία προσλήψεως, η οποία συνήθως είναι ο διαγωνισμός.

13 Η Επιτροπή, κατά συνέπεια, κατά το χρόνο του διορισμού του προσφεύγοντος κατόπιν διαγωνισμού, έπρεπε να εξετάσει τη δυνατότητα ενδεχόμενης αναγνωρίσεως χρόνου προϋπηρεσίας, δυνάμει του άρθρου 32, εδάφιο 2, σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζει στην απόφασή της της 6ης Ιουνίου 1983. Δεδομένου ότι η Επιτροπή εφάρμοσε το άρθρο 46 για τον καθορισμό του κλιμακίου του προσφεύγοντος στο βαθμό του, δεν μπόρεσε να εξετάσει το ζήτημα ενδεχόμενου συνυπολογισμού του επαγγελματικού παρελθόντος του ενδιαφερομένου, δυνάμει των προαναφερθεισών διατάξεων. Επομένως, πρέπει να ακυρωθούν οι αποφάσεις της 4ης Μαΐου και 14ης Δεκεμβρίου 1982, καθόσον αφορούν την κατάταξη σε κλιμάκιο του προσφεύγοντος.

14 Ο προσφεύγων ζητεί, ωστόσο, από το Δικαστήριο να αποφανθεί, επιπλέον, ότι πρέπει να καταταγεί στο κλιμάκιο 3 του βαθμού Α5.

15 Το επικουρικό αυτό αίτημα είναι απαράδεκτο, καθόσον υπερβαίνει το πλαίσιο του ελέγχου που έχει ανατεθεί στο Δικαστήριο, στον τομέα των υπαλληλικών διαφορών, από τις συνθήκες και από τις διατάξεις του άρθρου 91, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

16 Όπως είχε την ευκαιρία να υπογραμμίσει το Δικαστήριο με την απόφασή του της 1ης Δεκεμβρίου 1983 (190/82, Blomefield, Συλλογή 1983, σ. 3981) η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή διαθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια, στο πλαίσιο που καθορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 32, εδάφιο 2, προκειμένου να κρίνει την προηγούμενη επαγγελματική πείρα των προσώπων που αποκτούν την ιδιότητα του μονίμου υπαλλήλου, όσον αφορά τόσο τη φύση και τη διάρκεια της εν λόγω πείρας όσο και τη λίγο-πολύ στενή σχέση που μπορεί να εμφανίζει με τις ανάγκες της προς πλήρωση θέσης.

17 Στην προκειμένη περίπτωση, στην Επιτροπή εναπόκειται να επανεξετάσει την κατάσταση του προσφεύγοντος, εφαρμόζοντας τα κριτήρια που καθορίζει το άρθρο 32 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και η απόφαση της 6ης Ιουνίου 1973, προκειμένου να αποφασίσει για την κατάταξη σε κλιμάκιο του προσφεύγοντος.

Επί των δικαστικών εξόδων

18 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στο δικαστικά έξοδα.

19 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθη ως προς τους κύριους ισχυρισμούς της, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει τις αποφάσεις της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 1982, περί διορισμού του προσφεύγοντος ως δόκιμου υπαλλήλου στο βαθμό Α5, κλιμάκιο 1, και της 14ης Δεκεμβρίου 1982, περί μονιμοποιήσεως του προσφεύγοντος στον ίδιο βαθμό, καθόσον αφορούν την κατάταξη σε κλιμάκιο.

2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.

3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά εξοδα.

Bahlmann Pescatore Due

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Ιουλίου 1984.

Κατ' εντολή
του γραμματέα

H. A. Rühl

Κύριος υπάλληλος διοικήσεως

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος

K. Bahlmann